

דף ג.

עין משפט א.

או"ח סימן א פעיף ב ג.

ב. המשכים להתחנן לפני בוראו יכוין לשעות שמשנתנות בהם המשמרות, שהם שלישי הלילה ולסוף שני שלישי הלילה וכן לסוף הלילה לפני עמוד השחר^ז, שהתפלה שיתפלל האדם באותם

ו. בזהר פ' ויגש דף ר"ז ע"א מאריך בשבחו של מי שער בנקודת חצות לילה, וא"כ תיכף יתגבר כארי לקום משנתו ויזהר שלא יעבור עליו חצות לילה והוא ישן שאז אם יושן בנקודת חצות הוא טועם טעם מיתה, ושש שעות הראשונות של הלילה הם נקראים שתין נשמי, ואחרי שאדם התעורר בנקודת חצות אפי' ישן אח"כ לאחר שאמר ברכות השחר ותיקון חצות אין בכך כלום, ולא שולט עליו עוד רוח הטומאה ולא טועם טעם מיתה, כי אחר שהיה ער או נתעורר בנקודת חצות והמשיך מוחין לז"א ע"י ברכות השחר לא שולט עליו רוח רעה.

ז. גם מי שלא נתעורר אלא שעה או שעתים אחר חצות לילה צריך לקום באותה שעה, ולא יאמר כיון שלא נתעוררתי בחצות אשאר ישן אלא כל מה שמקדים בקימה מן השינה עדיף יותר מהטעם הנזכר. ועיין בכה"ח אות ז' ואות ח'.

ח. ובליל שבת אין צורך לקום בנקודת חצות דאין פחד מהחיצונים, אך יש לקום מטעם שלא יבטל הרגלו לימי החול, כה"ח אות ט'.

הקם בנקודת חצות ואמר ברכות השחר ותיקון חצות ואינו יכול לישאר ער יכול לישון, אך יתעורר לפני עמוד השחר לעסוק בתורה כדי לחבר הלילה והיום בעסק התורה.

ו. ואם יכול לעסוק בתורה מנקודת חצות עד שיעלה עמוד השחר וילך ויתפלל דבר זה אין למעלה ממנו, כה"ח אות י' ע"ש מה שהאריך בזה.

ז. בעשרת י"ת בחול אין אומרים תיקון רחל וכן בכל ימי העומר, ואין אומרים אותו בבית האבל ולא בבית החתן, אבל בליל המילה היחיד אומר אותו בצנעה ובלחש, אבל אבי הבן עצמו לא יאמר אותו דיו"ט שלו הוא, כה"ח אות י"א.

ח. בשנת השמיטה אין אומרים תיקון רחל בא"י אבל בחוצה לארץ אומרים, כה"ח אות י"ב.

ט. תיקון לאה אין אומרים אותו לא בליל שבת, ובר"ה וכפור, ופסח, ושבעות, וסוכות, ושמיני עצרת, וכן אין אומרים אותו בחוה"מ של פסח, אבל בשל סוכות אומרים אותו, כה"ח אות י"ג.

י. בליל ט' באב אין אומרים תיקון לאה אבל אומרים תיקון רחל, שם אות י"ד מברכי יוסף. אין הנשים אומרות תיקון חצות אבל לימוד של משנה תורה ותהילים שבלייל הוש"ר מנהגם לומר. ועיין בכה"ח אות ט"ו.

יא. אם אין שהות לעסוק בתורה קודם עמוד השחר וגם לומר תיקון חצות, אמירת תיקון חצות קודם והוא גם קודם הסליחות בחודש אלול, שם אות ט"ז.

ואחר שעלה עמוד השחר לא יאמר תיקון חצות לא של רחל ולא של לאה. ועיין בכה"ח וסדר אמירת תיקון חצות באות י"ח, י"ט.

יב. טוב שאדם יעסוק שעה אחת קודם עמוד השחר בתורה מכמה שעות ביום, כה"ח אות כ"ד.

שעות על החרבן והגלות רצויה.

ג. ראוי לכל ירא שמים שיהיה מצר ודואג ^ה על חרבן בית המקדש.

עין משפט ג. או"ח סימן צ סעיף ו

ז. לא יתפלל בחורבה ^ט משום החשד ומשום המפולת והמזיקים.

דף ג:

עין משפט א. יו"ד סימן שד"מ סעיף ט"ז

יא. אין אומרים בפני המת אלא דברים של המת כגון צורכי קבורתו ^{מז}.
והספד, אבל שאר דברים אסור והני מילי בדברי תורה ^י אבל
בדברים דעלמא אין בזה איסור.

ה. אבל כשהוא מתפלל ולומד תורה יהיה שמח וכן הוא בשער הכוונות בהקדמה.
האר"י ז"ל אפי' בזמירות לא הרים קולו כדי להראות הכנעה חוץ משבת ויו"ט שהרים
מעט, כה"ח אות כ"ז.

ט. מוטב להתפלל בדרך מאשר בחורבא ואם מתיירא שיפסיקוהו עוברי דרכים יתפלל
תפלה קצרה, מ"א ס"ק ז', וגם אם נכנסו שנים לחורבא שאין טעם משום חשד כגון
בשנים כשרים, וגם אם ידוע שאין שם מזיקין מ"מ אסור משום מפולת, ועיין בכה"ח אות
ל"ד.

י. והב"ח פסק דדברי תורה אסור אפי' חוץ מד' אמותיו, ומילי דעלמא אינו אסור אלא
תוך ד' אמותיו, אבל דבריו של מת מותר אפי' בדברי תורה ואפי' תוך ד' אמותיו. וכן
נהגו לדרוש באגדות ופסוקים אפי' תוך ד' אמותיו של מת ויוצאין מענין לענין עד שבאין
לספר בשבחיו של הנפטר מעסק תורתו וחסידותו ומידותיו הטובות שהיו בו.
וכתב הט"ז דלא כהיש מכוונים להראות מעלתם בדרוש שעושים על המת שזה אינו
לכבוד.

וכל אותו החדר שהמת מונח בו חשיב כד' אמות. ש"ך ס"ק י"א.